

Z obrazów makro- i mikroskopowych danego przypadku można by wysnuwać taką kolejność zmian chorobowych, dostarczając tym samym materiału do dyskusji nad kancerogenezą.

• Piśmiennictwo

1) Cotchin E.: Neoplasms of the domesticated mammals. Commonwealth Agricultural Bureaux, 1956, Page 38. 2) Doberstein J.: Der Krebs der Haussäugetiere. Berl. Tierärztl. Wochenschr., 1937, Nr 7, s. 100. 3) Keller H.: Über den seltenen Fall eines Leberkarzinoms beim Rind. Z. Fleisch. u. Milchhyg., 1937, 47, s. 243. 4) Vogt: Leberzelladenom aus der Leber einer Kuh (Adenoma hepatitis viride) Berl. Tierärztl. Wschr., 1933, 49, s. 166.
—Objaśnienia do fotografii

М. КУПРОВСКИ и ЗБ. ГЕЙЛАШ

CARCINOMA HEPATOGENES U KOPOBY

Содержание

Авторы описывают случай рака печени у 10-летней коровы. Клинически обнаружено значительное истощение, увеличение всех лимфатических желёз, при вскрытии значительное увеличение объёма печени. В крови обнаружено гранулоцитоз с сдвигом ядра влево, лимфопению, значительное малокровие, анизцитоз, пойкилоцитоз, высокий индекс и продление периода свёртывания крови.

Вскрытие обнаружило большой некротический очаг в правой доли печени; в остальных частях печени многочисленные белые опухоли, которые под микроскопом определено как ракообразную ткань, происшедшую из клеток печени. Увеличение всех лимфатических желёз было вызвано метастазами рака.

Макро и микроскопические исследования позволяют предполагать, что первоначальным заболеванием было гангренозное изменение паренхимы печени, которое вызвало в последствии процессы регенерации и гипертрофии тканей. Эта патологически измененная ткань — согласно теории Фишера — Васельса — могла быть началом ракообразного образования.

MARIAN KUPROWSKI & ZBIGNIEW HEJLASZ

CARCINOMA HEPATOGENES IN A COW.

Summary

A case of carcinoma hepatogenes in a cow 10 years old was described. Emaciation, enlargement of all the lymph nodes available for examination and a considerable enlargement of the area of hepatic dullness were found on clinical examination. Haematological examinations of blood revealed granulocytosis with a shift to the left, lymphopaenia, aniso- and poikilocytosis, anaemia, high Hb. index and a prolongation of time of blood clotting.

A gangrenous focus in the right lobe of enlarged liver and numerous albuginous nodes in the rest of the liver were observed on post-mortem examination. The nodes, which on histopathological examination proved to be a carcinomatous tissue, originated from trabecular cells of the liver. The enlargement of all the lymph nodes was caused by neoplastic metastases from the liver.

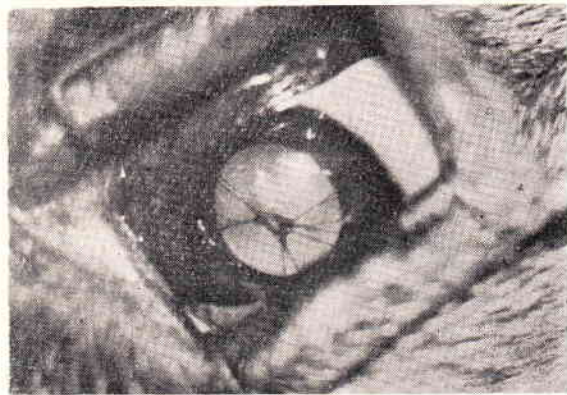
Macro- and microscopic examinations of the liver showed that bacterial gangrene of the hepatic parenchyma was the primary pathological change. The gangrene caused secondarily the regenerative processes and compensative hypertrophy of the liver. These factors, when changed pathologically, may become according to the regenerative theory of Fischer-Wasels the beginning for neoplasm.

MATYLDA SZCZUDŁOWSKA

SZCZĄTKOWA BŁONA ŻRENICZNA U PSA

Z Kliniki Chirurgicznej WSR we Wrocławiu
Kierownik: Prof. dr K. SZCZUDŁOWSKI

Dwuletni pies samiec owczarz alzacki został usunięty z tresury z powodu złego wzroku. Istotnie, puszczony wolno uderza się o przedmioty na drodze. W poszukiwaniu przyczyny takiego stanu, przy pozornie niezmiennych oczach zauważono w obrębie źrenicy obydwóch oczu małą, cienką, brunatną błonkę rozpiętą przed soczewką na kilku nitkach, umocowanych do przedniej powierzchni tęczówki w odległości 3—4 mm od brzegu reagującej na światło źrenicy. Całość przypomina małego pająka, uczepionego nogami do tęczówki a tułowiem dotykającego zbiegającej w tym miejscu soczewki. Przez wzornik widać ten obraz w kolorze ciemnym na tle barwnie przeświecającego przez soczewkę *tapetum lucidum*. Opisane stosunki wiernie oddaje załączona, a nie często spotykana, fotografia lewego oka o niezupełnie rozszerzonej atro-piętej źrenicy.

Szczątki błony źrenicznej na lewym oku psa.
Zc zbiorów Wet. Klin. Chir. WSR Wrocław

Fot. L. Popadiuk

Rozpoznanie stwierdza obecność szczątków błon źrenicznych na obu oczach z drobnymi zbiegnięciami soczewek w miejscach zetknięć z błonami. Tak błonki jak też drobne zaćmy pod nimi na soczewkach upośledzają znacznie widzenie, czyniąc psa niezdolnym do służby w rodzaju tej z jakiej został usunięty.

Szczątki błon źrenicznych są pozostałością po niezauważonej torebce soczewkowej z okresu rozwoju zarodkowego. Zwykle uwsteczniają się one jeszcze w życiu płodowym a spóźnione w zaniku i pozostające niekiedy jej części wchłaniają się zupełnie wnet po porodzie.

Szczątki błony źrenicznej przedstawiają się jako różnie cienkie i różnie liczne nitki, barwy tęczówki odchodzące od przedniej powierzchni tęczówki i w pewnej odległości od brzegu źrenicy. Nitki kończą się wolno w obrębie źrenicy lub rzadko przyczepiają się do błonki rozpiętej

przed soczewką a czasem zrosłej z soczewką. Nie przeszkadzają one jednak rozszerzaniu i zwężaniu źrenicy. Odmianą szczątek błony źrenicznej jest osad barwnika w postaci gwiazdek na przedniej powierzchni soczewki. Nitki w szczątkach błony źrenicznej przypominają tylne zrosty po zapaleniu tęczówki, różnią się od nich tym, że nitki odchodzą od przedniej powierzchni tęczówki a nie z brzegu źrenicznego i nie przeszkadzają ruchom źrenicy. Osad barwnikowy zaś przypomina pozostałości po zrostach tylnych, lecz różni się od nich tym, że znajduje się w pobliżu a nie w odległości środka soczewki. Szczątki błony źrenicznej uchodzą za wady rozwojowe oka i mają być dziedziczne. Zdarzają się tak u zwierząt dużych jak też u psów, świń, królików. Do rzadkości zalicza się szczątki błon źrenicznych obu oczu, następnie postaci zamykające zupełnie jedną źrenicę, a tym bardziej obie, w końcu zrost szczątek błony źrenicznej z soczewką lub rogówką (Jakob).

Überreiter stosując do badania oczu lampę szczelinową znalazł w ciągu 3 lat u 8 psów kilkutygodniowych i kilkumiesięcznych dobrze zachowane jakkolwiek drobne szczątki błon źrenicznych, które później zupełnie zanikały a zmętnienia soczewek ustępowały. Jeśli u zwierząt całkiem młodych szczątki błon źrenicznych, wykrytych lampą szczelinową są dość częste a nawet być może fizjologiczne, to u zwierząt dorosłych szczątki błon źrenicznych rozwinięte jak w naszym przypadku ogląda się tylko niekiedy.

Usunąć tego rodzaju pozostałość rozwojową oka i polepszyć widzenie można jedynie operacją. W naszym przypadku zabieg taki nie jest wskazany z uwagi na istniejące równocześnie drobne zaćmy obu soczewek. Po operacji bowiem pozostałyby zmętniałe soczewki przeszkadzające nadal normalnemu widzeniu.

Piśmiennictwo

1) Axenfeld Th.: Lehrbuch und Atlas der Augenheilkunde, 1949. 2) Cadot P. J. et Almy J.: Traité de Thérapeutique Chirurgicale 1923. 3) Jakob H.: Tierärztliche Augenheilkunde, 1920. 4) Makaszow A. W.: Głaznice bolezni domasznich ziwotnich, 1948. 5) Smytne R. H.: Veterinary Ophthalmology, 1956. 6) Überreiter O.: Membrana pupillaris cerneae adhaens beim Hunde, DTW Nr 21, 1967.

M. SZUDŁOWSKA

ОСТАТОК ЗАРОДЫШЕВОЙ ЗРАЧКОВОЙ ПЕРЕПОНКИ

Содержание

Собака—самец 2-летнего возраста плохо различает предметы встречаемые на дороге. Исследование глаз обнаружило присутствие остатка зародышевой зрачковой перепонки и незначительное помутнение хрусталика на обоих глазах. Остатки этой перепонки происходят от сумки хрусталика зародыша. Сумка не исчезает полностью в эмбриональной стадии и остается свободной или же сросшейся с хрусталиком либо с роговицей.

Порок этот считается наследственным.

В таких случаях оперативное вмешательство противопоказано.

M. SZCZUDŁOWSKA

PUPILLARY MEMBRAN

Summary

Male dog 2 years old has been excluded from the training for his eyes' reason. Examination revealed the presence of pupillary membran bilateral with the cataract beneath on both lenses. Pupillary membranes as the remnants of the lenses' capsules, deriving from the early stages of development appear to be hereditary. Surgical treatment, the only efficacious way to remove pupillary membrans would remain without result as there are cataracts impeding normal sight.

JERZY KUBIK

POTWORNOSC TYPU VERTEBRO-THORACOPAGUS INVERSUS U ZAJACA SZARAKA (LEPUS EUROPAEUS PALL).

Z Katedry Anatomii Porównawczej Kręgowców UMCS w Lublinie

Przypadek, który opisuję w niniejszym doniesieniu ma charakter potwornosci złożonej o podwójnej symetrii. Oba komponenty tego złożonego układu zespolone są ze sobą w odcinku piersiowogrzbietowym, dając swoisty typ potwornosci podwójnej.

Rycina 1 ilustruje pokrój zewnętrzny ciała zająca-potwora. Widoczne są dwie głowy w pełni uformowane, ustawione do siebie przeciwnie. Odcinek szyjny i piersiowy jednego i drugiego osobnika dobrze rozwinięty. Część

Ryc. 1.

tylna natomiast jest u jednego w pełni rozwinięta, u drugiego słabiej przy czym jest luźno umocowana w odcinku piersiowo-grzbietowym. Kończyn osiem, ślad pępownicy jeden. Długość ciała potwora w przekroju strzałkowym wynosi 18 cm. Wierzch ciała pokryty jest dobrze rozwiniętym włosom. Z ułożenia włosom na grzbiecie, a szczególnie z przebiegu dwóch ciemnych smug na wewnętrznej stronie skóry